

CHANSON NEVEZ

Var sujet ur Filouter en deus tromplet e Hostis.

Var un ton nevez.

ME ho suppli, oll tud yaouanc, da zont da glêvet
MUr son meurbed divertissant a nevez composet,
A zo grêt da un den yaouanc, ur filouter fin,
Mar ententet, ar farç plesant a rai deoc'h c'hoarzin,

Arabat eo, compagnunez, ober dioutàn :
Bete re a filouterien so dre ar vro-màn ;
Nemet hepquen avertissa an oll hostisien
Da ziuall na zeuint da loja ar filouterien.

An den-mâ a oa brao guisquet, un den a fêçon,
Me sonch din e voa guinidic demeus a Leon :
Squis e voa er guær, re vaguet, meur a hini so,
M'en deus laqet en e speret mont da redec bro.

E Montroulez hac e Guengamp, e Treguer eo bet,
E Sant-Malo, hac e Dinan, hac e Sant-Briec ;
Partout oa o clasq e fortun, o poursu e chanç,
Arc'hant en doa casset gantàn bars en abondanç.

Baleet en deus bete Paris, ar filouter fin ;
 E yalc'h a so deut da blada soudan alafin :
 Distroet eo bet d'an Naonet, ha bet e Roazon,
 Hac anfin e zeo bet manqet e bourvision.

Evel ma voa bet custumet da ober cher vat,
 Evit ar vech e voa magnuet calz re dilicat,
 E gemeras effrontiri da c'houlén loja
 Ebars en un hostaliri, n'oa diner gantâ.

Evel ma voa qer brao guisqet, en ty eo antreet :
 Bonsoir, emezàn, va hostis, ha me vo lojet ?
 Coania fell dìn em plijadur en ti-mâ fennos,
 Hac ivez eva ur banne abars n'em repos.

Servicher, eme an hostis, va mignon antreet,
 Servichet e viot a dra certen ar pez a guerfet :
 Azeet amâ en ur gador e qichen an tân ;
 Qemeret ur banne da eva da c'hortos ho coan.

Servichet e oe va mignon eus a guement mad
 A zesire e galonic a draou delicat.
 Guin Bourdel demeus ar guella, hac ive guin Spagn,
 Ha liqueur an excellanta tout da vab ar c'hagn.

P'en devoe debret hac evet, c'hoariet e roll,
 D'ar plac'h en deveus lavaret : diservichit an dol ;
 Tennit ho plajou, boutailloù, ivez ho cueren,
 Va c'hassit d'am c'hampr da gousqet d'ur guele qempen.

Amâ e commanças nec'hi brema'n den yaouanc,
 Penaus e paeje e hostis, n'en devoa qet arc'hant :
 Eyet emeus guin, emezàn, ha grêt ameus cher ;

Petra rin-me evit paea, n'emeus qet un diner?

Epad an nos en e vele e oa chagrinet,
O sonjal en e baemant, n'alle qet cousqet :
N'allin qet mont eus an ti-mâ certain e nep guis,
Ma ne allàn caout ur voyen da baea'n hostis.

Guelit bremâ ar finessa eus ar filouter fin :
Un diou pe deir heur qent an de e yas er jardin,
Buan e zeo bet commancet da doulla an douar,
E vragou en deveus plantet en toul-se ractal.

P'en doa enterret e vragou, e yas en e vele,
N'euze n'em laqas da gousqet da c'hortos an de;
Gout a rê mad, ar filouter, e teuje aben
Da ober d'an hostis paea ar scot pen-da-ben.

Antronos vintin pa savas evit partial,
Pa ne gave qet e vragou, e commanç crial :
Fors! va mignonet, emezàn; sicour, me ho ped,
Ha va arc'hant ha va bragou a so tout laeret.

An hostis hac an hostises d'an nec'h so pignet;
Chomet e repos, den yaouanc, petra so c'hoarveet?
Hac e ve collet ho pragou, se n'en deo netra,
Arabat eo hon decria, ni ya d'e baea.

N'en deo qet hepqen ar bragou am gra chagrinet,
Va oll arc'hant a voa ennàn : me so ruinet.
Beza voa certain en arc'hant hac en aour melen
Daou c'hantscoet, ha pêvar real n'em gave ouspen.

Fouillet e voa bet dre an ty ar servicherien,
Mevel, mates, pautr marchossi, bugale oc'h-pen :

En a voa sur oc'h e affer a grie bepret :
Penaus e zîn-me d'am c'harter, tout e zôn laeret.

Ententit, emezàn, hostis, bars e bêr langach ;
Ma na rentit dîn va bragou, me rei deoc'h domach ;
Evidòn me gavo testou, pa vanqfe cant dîn ,
Penaus ne oan qet divragou pa zeuis d'ho ty.

Evidòn-me so dea honest, mar deus er c'hontre,
Ne fell qet dîn ho ruina, pell dioc'h qementse ;
Roit dîn ur bragou mezer ha cant scoet oc'h pen,
Me bardono deoc'h an anter, ne c'houlennàn qen.

An hostis hac an hostises eus a galon vad
A gont dezàn prest e gant scoet tout en ur yalc'had ,
Hac ivez ur bragou nevez eus a vezer Saos ;
Ar filous o c'hemer buan, pa voa mad e gaos.

Rei a rejont da zijuni dezàn qent partia ;
P'en doa pardonet an anter, o doa joa ountâ :
Pront hep sellet en dro dezàn e zeo partiet :
Qenavezo, hostises, emezàn, ar c'henta guelet.

Abars nemeur goude'n hostis o terri ar jardin ,
En deus cavet bars en douar bragou ar pauvr fin ;
Hac én o commanç da grial eus a bouez e benn :
Houmâ so tro ur filouter ! ha me so un azen.

Qement hostis so er vro-mâ a rangfe donet
Da ober goab eus ac'hanòn ; bremâ me so baro tiet :
Collet emeus eta cant scoet, ur bragou mezer ,
Ha c'hoas emeus lardet e gof d'am fripon tam laer.

Bremâ e teuàn da avertissa an oll hostisien
Ma tiouallint dre guement-mâ ouz ar filouterien :

Na dleont qet en em facha evit e glêvet,
Din-me va-unan ar goassa, me so goall diet.

FIN.

CHANSON

AR C'HORN BUTUN.

O Corn charmant, plijadurus',
O Corn carguet a remejou ;
Tortillat butun moguedus,
Te so leun a vertuziou !
Te c'heus ar vertuz spicial
Da renta pur ha neat.
Demeus va oll humoriou fall
Va empen, va daoulagat.

C'houi, labourerien an douar,
Squis, fatig o labourat,
Taolit ho pal, ho franch, ho mar.....
Deut da lacat eur c'horniat.
En eur fêçon miraculus
Ho courach prest a gresco,
Dre vertuz ar c'horn moguedus,
Ho corf mad a labouro !

Estomagou casi breinet,
 C'houi a deul a dorchadou
 Demeus ho peultrinou carguet
 Ar c'hlaustr ouc'h ar mogueriou;
 Lonqit guinaouadou moguet,
 Ho pilou a zissipo,
 Hac hoc'h estomac pur rentet,
 Evel cleyer a sono.

Ha c'houi, doulagad coarennet
 A red evel diou feunten,
 Evel caouennet n'ellit qet
 Supporti ar selêrigen;
 Prenit corn butun, liassen,
 Fumit, moguedit outo,
 Hac evel ouc'h diou stereden
 Ho taoulagad a vrillo.

C'houi, pennou teval, chagrinet,
 O compren ho maleuriou,
 C'houi, tud a grandeurjou ar bed,
 Hep caout outo remejou,
 Sentit ouzîn, ha qemerit
 Hep morse sonjal enno,
 Ho corn, ho putun da fumi,
 Ho chagrin a dremeno.

C'houi, espernerien d'an arc'hant,
 Ouc'h ar beorien, tud cruel;
 C'houi ivez, tud cre, tud puissant,
 James ne sonjit mervel.

Fumit hac e velot certen
 Evel ho poulliou moguet,
 Ho puez er bed-mâ dremen
 Hoc'h arc'hant n'ho souten qet.

Tortillat butun ravissant,
 Pa cuelàn e ludui,
 E seblant din guelet patant
 Va c'hort trist o consommi.
 Pa remerqàn va bouill moguet
 O vont pront gant an avel,
 E seblant din guelet bepret
 Imach va buez mortel.

Tabatieren, arc'h allianç,
 Closen, couffr a loustoni,
 C'houi oll a lezàn er silanç,
 Pa n'ellàn qet ho meuli,
 N'oc'h eus qet qen vertuz nemet
 Da intra an empennou,
 Da derlussennat ar guenet,
 Pa guezit a dorchadou.

Evel ouc'h an amann rouset,
 Pe vardos chiminalou,
 Emâ ho fronellou, merc'het,
 O cueza a veradennou
 Eul liqueur, poeson accusus
 Var fleurennoù ho qenet
 An tenzor-se qer precius
 Espernit-én, p'oc'h pedet.

Ne zeus netra qer coant er bed,
 Da zaoulagad ur fumer,
 Evel ur c'horn brao culottet :
 Se en rent meurbet fier.
 Pa vez en e zorn un diren,
 Un tam tont, hac ur men-tân,
 Ne alfec'h bigen caout un den,
 Qen occupet eveltân.

Sellit demeus ur fri butun,
 Bepret leun a loustoni
 Ha guelit hac én so nicun
 A fumerien evelti....
 Ur briserez a souill bepret
 Godel, piecetezen ;
 Ur fumer, bepret so guelet
 O scarza neat e biben.

FIN.